

Posudek přepracované verze diplomové práce

Petr Kolář: Aktuální otázky řízení a správy společností (corporate governance) v tuzemské a komunitární úpravě

Rozsah přepracované verze diplomové práce Petra Koláře vyhovuje požadovanému standardu (52 tiskových stran, z nichž většina přesahuje normostranu).

Diplomant zvolil tradiční, přesto však stále aktuální téma. Diskuse nad ekonomickými i právními souvislostmi reglementace řízení a správy akciových společností zdaleka nelze mít za ukončené a zákon 420/2009 Sb., na nějž diplomant primárně zaměřil pozornost, staví právní vědu před řadu nových výzev.

Rovněž naročenost zvoleného tématu lze mít za vysokou, když dobré uchopení problematiky vyžaduje kombinaci celé řady detailních poznatků z různých oblastí ekonomie i práva, vnitrostátního i komunitárního, jakož i úprav zahraničních. Za ideální nelze mít ani nabídku dostupných odborných pramenů k těmto otázkám, zvláště pokud jde o cizí odborná díla, reprezentující odlišné koncepce pohledu na věc.

K obsahové stránce je třeba předeslat, že přepracovaná verze práce reaguje na většinu předchozích výhrad a výrazně se od původního textu odklání.

Způsob, jakým se diplomant s těmito výtkami vypořádal, však nepovažuji za úplně chvalyhodný. Namísto, aby problematice pasáže v úvodu propracoval a lépe propojil se zbylými částmi, je z díla vypustil, resp. zredukoval na několik „povinných“ obecných úvah. Výsledek je sice obsahově homogennější, také však podstatně méně koncepčně i filozoficky ukotvený. Z práce o aktuálních otázkách řízení a správy společností (corporate governance) v tuzemské a komunitární úpravě zůstalo prakticky jen dílo o vybraných otázkách transpozice některých částí směrnice o akcionářských právech do českého práva. Tím spíše si potom ovšem kladu otázku po účelu toho, co z původně úvodních pasáží zbylo, vzhledem k celkovému zaměření díla, např. pokud jde o pojednání v kapitole 2.2.2 (kodexy, Sarbanes-Oxleyov zákon aj.). Tyto pasáže nyní vyznívají vyloženě odbytě a jejich náplň se zdá být vybírána jen nahodile. Nerozumím např. souvislosti mezi „pojmem corporate governance“, jak zní název kapitoly, a zmínkou o reakci OECD na finanční krizi let 2008 a 2009 v jejím závěru na str. 5 dole. Kapitola 2.2.2 potom, obávám se, nevystihuje ani ty nejzákladnější tendence a trendy v jejích úplnostech a souvislostech.

Z práce je níměně patrné, že v částech, na něž nakonec zaměřil pozornost, diplomant pronikl do problematiky, o níž pojednává, dobře se v ní zorientoval a porozuměl jejímu systému, významu a zejména aktuálním praktickým dopadům. Jeho úvahy nad vybranými úskalími dopadu zákona č. 420/2009 Sb. považuji za dobře zpracované a promyšlené.

Nemohu přesto neupozornit na některé nepřesnosti, resp. nesprávnosti. Hovoří-li diplomant na str. 6 o „pramenech corporate governance“, patrně nemá na mysli ten pojem corporate governance, jak jej o kapitole dříve vymezil. Na str. 19 nesprávně uvádí, že Winterova skupina k výkonu hlasovacího práva byla svolána v lednu 2009. V poznámce pod čarou č. 50 diplomant chybně odkazuje na § 195 odst. 4 ObchZ. Za spornou považuji diplomantovu úvahu na str. 35 dole, podle níž lze k účasti na valné hromadě od 1. prosince 2009 připustit zákonného zástupce. Sám diplomant přece o několik kapitol dříve zdurazňuje, že zastoupení v účasti na valné hromadě není zastoupením při právním úkonu. V této části práce také

postrádám informaci o aktuální judikatuře k plně moci k účasti na více valných hromadách. V rozsáhlém pojednání o elektronické podobě písemného právního úkonu diplomant zcela ignoruje judikaturu Nejvyššího soudu k otázce, nakolik email, resp. webová aplikace splňují požadavek písemné formy. Přitom dnes již existují nejméně dvě civilní rozhodnutí v této věci. Pokud by je diplomant znal a v práci zohlednil, jsem si jist, že by to ovlivnilo jeho závěry.

Jazyková a stylistická úroveň práce je naproti tomu dobrá. Několik gramatických chyb a překlepu jsem sice zaznamenal, nejsou však nijak časté ani významné. Upozorňuji jen, že věty není vhodné začínat symbolem „§“ (viz na str. 31 dole). Křestní jména autorů v citacích pramenu není třeba rozepisovat; postačí iničiály.

Seznam použité literatury je poměrně obsáhlý.

Přes uvedené výtky přepracovanou verzi práce celkově hodnotím jako podstatně zdokonalenější, než jak zněla původně. Tato verze je v každém případě způsobilá obhajoby. Konečné hodnocení ponechávám závislé na průběhu této obhajoby. Očekávám zejména, že diplomant během ní uvede na pravou míru, resp. doplní, naě shora upozorňuji.

V Praze dne 17. září 2010

JUDr. Petr Čech, Ph.D.